

El **no-lloc** és el lloc del nòmada contemporani.

El **no-lloc** és on transcorre la vida sedentària, al mateix temps que erràtica, dels consumidors planetaris.

Segons Marc Augé, anomenem **lloc objectiu** a l'espai on s'inscriuen marques objectives d'identitat, de relació i d'història (monument als caiguts, església, plaça pública, escola, ...), i **lloc simbòlic** als modes de relació amb els altres que prevalen en ell (residència, intercanvi, llenguatge); **no-lloc objectiu** als espais de circulació, comunicació i consum, i **no-lloc subjectiu** als modes de relació amb l'exterior que prevalen en ell (pas, senyalització, codi). L'oposició més explícita es donarà llavors entre l'àgora, com a espai públic i espai d'allò públic (espai materialitzat del debat públic), i l'autopista o el supermercat, com a **no-lloc materialitzat** del vagarejar singular i consumista.

Amb aquestes dues frases de Nora Ancarola i les paraules de Marc Augé obríem la **IX Exposició Internacional d'Art Contemporani de Petit Format**, en el marc del nostre desè aniversari, i amb la mirada posada en un no-lloc que pogués ser la porta d'entrada a preguntes, carregades de reflexions, sobre el paper de l'art en aquest moment, interpellant-nos-en sobre la nostra realitat com a artistes, sobre les nostres responsabilitats com a professionals d'una activitat cada vegada més desterritorialitzada i emmarcada en l'espai social comú. Ens agradaria desnudar-la en un continu teixir i desteixir, a la manera de Penèlope.

Talment com en convocatòries anteriors les obres han hagut d'ajustar-se al tema escollit, en aquesta ocasió al del **"NO-LLOC"**. El nostre objectiu és que sigui, una vegada més, no pas només una exposició d'art, sinó una suma de gestos d'art actual. Per aquest motiu oferim un tema, amb la finalitat de contextualitzar-lo i de donar coherència i sentit a l'exposició. Treballar amb una idea ens obliga a pensar en un sentit, en una direcció, fent una reflexió més intensiva sobre el perquè d'allò que fem.

Cada obra és un petit espai de temps suspès. Una partitura de temps dibuixats. Un espai artificial que a través del llenguatge visual ordena el nostre pensament i ens adverteix perquè no confiïem en la seva bellesa. Són instruments, estructures i esquemes de caràcter interdisciplinari. Els jugadors d'aquest joc han desplegat el seu quefer creatiu com si es tractés d'una llei inexorable que els situa en la investigació del propi joc. Els nostres artistes han interpretat el nostre lema des de la incertesa, com si caminessin amb les balances a la mà.

Per a nosaltres és un plaer donar a artistes de tot arreu l'oportunitat de mostrar llurs treballs a Barcelona. Des de la *I Exposició Internacional d'Art Contemporani de Petit Format* i fins ara, hem comptat amb les obres de més de 300 artistes de 50 països diferents.

Així mateix, una vintena d'artistes d'entre els participants a la nostra *III Exposició IAC de Petit Format* varen ser seleccionats per participar en l'Exposició Internacional que es va dur a terme en el Museu d'Art Contemporani de Xile, dins el marc d'intercanvis i col·laboracions que realitza MX ESPAÍ 1010. De manera semblant, la nostra *VIII Exposició IAC de Petit Format* va ser convidada per la Galeria Esposta de Verona.

CAS

IX No Lloc / Non Place 27.11 al 23.12.2008

El **no-lugar** es el lugar del nómada contemporáneo.

El **no-lugar** es donde transcurre la vida sedentaria a la vez que errática de los consumidores planetarios.

Según Marc Augé:

Llamemos lugar objetivo al espacio donde se inscriben marcas objetivas de identidad, de relación y de historia (monumento a los caídos, iglesia, plaza pública, escuela, ...) y lugar simbólico a los modos de relación con los otros que prevalecen en él (residencia, intercambio, lenguaje); no-lugar objetivo a los espacios de circulación, comunicación y consumo, y no-lugar subjetivo a los modos de relación con el exterior que prevalecen en él: paso, señalización, código. La oposición más explícita se dará entonces entre el ágora, como espacio público y espacio de lo público (espacio materializado del debate público), y la autopista o el supermercado, como no-lugar materializado de la errancia singular y consumista.

Con estas dos frases de Nora Ancarola y las palabras de Marc Augé abríamos la IX Exposició Internacional de Arte Contemporáneo de Pequeño Formato, en el marco de nuestro décimo aniversario y con la mirada puesta en un no-lugar que pudiese ser la puerta a preguntas, cargadas de reflexiones sobre el papel del arte en este momento, interpellándonos sobre nuestra realidad como artistas, sobre nuestras responsabilidades como profesionales de una actividad cada vez más desterritorializada y enmarcada en el espacio social común. Nos gustaría desanudar en un continuo tejer y destejer, a la manera de Penélope.

Igual que en convocatorias anteriores las obras han tenido que ajustarse al tema escogido, en esta ocasión al del **"NO-LUGAR"**. Nuestro objetivo, una vez más, es que sea, no sólo una exposición de arte, sino una suma de gestos de arte actual. Por este motivo damos un tema, con el fin de contextualizarlo, de dar coherencia y sentido a la exposición. Trabajar con una idea nos obliga a pensar en un sentido, en una dirección, haciendo una más intensiva reflexión sobre por qué de lo que hacemos.

Cada obra es un pequeño espacio de tiempo suspendido. Una partitura de tiempos dibujados. Espacio artificial que a través del lenguaje visual ordena nuestro pensamiento, nos advierte para que no confiemos en su belleza. Instrumentos, estructuras y esquemas de carácter interdisciplinar. Los jugadores de este juego han desplegado su quehacer

creativo como si se tratara de una ley inexorable que los sitúa en la investigación del propio juego. Nuestros artistas han interpretado nuestro lema desde la incertidumbre, como un caminar con las balanzas en la mano.

Para nosotras es un placer dar a artistas de todos los lugares, la oportunidad de mostrar sus trabajos en Barcelona. Desde la *I Exposición Internacional de Arte Contemporáneo de Pequeño Formato* hasta ahora, hemos contado con las obras de más de 300 artistas de 50 países.

Asimismo, una veintena de artistas entre los participantes de nuestra *III Edición de Pequeño Formato* fueron seleccionados para participar en la Exposición Internacional que se llevó a cabo en el Museo de Arte Contemporáneo de Chile, dentro del marco de intercambios y colaboraciones que MX ESPAÍ 1010 realiza. Así mismo, nuestra VIII edición fué invitada por la galería Esposta de Verona.

ANG

IX No Lloc / Non Place 27.11 al 23.12.2008

The **non-place** is the place of the contemporary nomad.

The **non-place** is where the sedentary and yet erratic life of the worldwide consumer unfolds.

According to Marc Augé, we use the term **objective place** to refer to a space inscribed with the marks of objective identity, relations and history (a monument to the dead, a church, a public square, a school, ...), and **symbolic place** refers to the manners of relations to others that are prevalent within it (residence, exchange, language); **objective non-place** refers to the spaces of traffic, communication and consuming, and **subjective non-place** refers to the manners of relation with the exterior that prevail inside it (crossings, signals, codes). Thus, the most explicit divergence will arise between the agora as a public space or the space of that which is public (the materialized space of public debate) as opposed to the highway or the supermarket, as the materialized non-space of consumerist wanderings.

These two sentences by Nora Ancarola and the words of Marc Augé open the *Ninth International Exhibition of Small Format Contemporary Art* that takes place in the setting of our tenth anniversary and with our eye firmly upon a non-place capable of providing an open door. A door to thought-loaded questions about the present role of art, addressing us and our reality as artists, addressing our responsibility as professionals of an activity that is increasingly de-territorialized and framed in the common ground. We would like to untie it, in a constant act of weaving and unweaving, like Penelope.

As on previous editions, the works have had to adapt to a chosen subject. This time it has been **"NON-PLACE"**. Once more, our intention is not only to achieve an exhibition of art

but a sum of the gestures of art in the present. By establishing the subject, our intention is to contextualize the work, providing the show with sense and coherence. Working on an idea compels us to think along a certain line, in a certain direction, inviting a more intensive reflection on the why of what we do.

Each work is a little space of suspended time. A score of time drawn. An artificial space that, by means of visual language, orders our thinking and warns us not to trust its beauty. They are instruments, structures and artefacts of an interdisciplinary nature. The players of this game have unfolded their creative moves as though it were an inexorable law that places them inside the research of the game itself. Our artists have interpreted our theme from a standpoint of uncertainty, as if they were walking with the scales in their hand.

It is a pleasure for us to give an opportunity to artist from all over the world to show their work in Barcelona. Since the First International Show of Small Format Contemporary Art up to the present time, we are pleased to have received the works of over 300 artists from 50 different countries.

Likewise, about twenty of the artists that participated in the *Third International Exhibition of Small Format Contemporary Art* were selected to take part in the International Exhibition that was held at the Contemporary Art Museum of Chile, within the exchange and collaboration scheme promoted by MX ESPAI 1010. In a similar way, our *Eighth International Exhibition of Small Format Contemporary Art* went on to be hosted by the Galleria Esposta in Verona, Italy.